

• Idén szeptember 30. – án vasárnap, a németekkel együtt tartjuk meg az októberfeszt ünnepet templomunknál. Ezen a napon NEM lesz külön magyar és német mise, csak egy angol nyelvű mise lesz 10:00 órakor amelyet Timothy Dyer atya mond. Ugyanakkor lesz finom bratwurst/vizsli ebéd, jó hideg csapolt német sör és mindenkit szeretettel várunk. Kérem szóljunk már most minél több embernek. További információért forduljanak Latkóczy Lacihoz.

Betegeink;

- | | |
|-----------------------|----------------------|
| • Rácz Károly | Szabó István |
| • Bános Magdi | Vodnákne Turi Ildikó |
| • Iván Teri | Batta Eve nővér |
| • Szuromi Anzelm atya | Zeller Róbert |
| • Juhász Kató | Szolga Bálint |
| • Redler Mária | Janet Rowe |
| • Hermina nővér | Andrási Gergő |
| • Donald Halloran | Vörös Magdi |
| • Mayer Kati | Mike Wojtyla |
| • Gonda Ferenc | |

Halottaink;

- | | |
|-------------------------|------------------|
| • Szabados András | Radnóti Ilona |
| • Nagy Gyuláné Erzsébet | Gasztonyi Ferenc |
| • Horváth gerlák Atya | Zeller Kati |
| • Németh Anna | Wéber Éva |
| • Janice Von Steuben | |

(Mt7,24-29) Kétféle adósság létezik: törvényes és erkölcsi. A törvényest nem törleszteni – mint az üzletfél kölcsönét – vétség az igazság ellen. Az erkölcsit nem törleszteni viszont vétség a szeretet ellen. Erkölcsi adóssá válunk vagy úgy, hogy a hitelezőnk különböző dolgokban kitűnő vagy mert a javunkra cselekszik különböző dolgokban. Mindkét esetben Isten az első helyen van. Ő a mi legfőbb példaképünk és jóakaró. Isten után mint elsőrendű fejünk és kormányzónk jönnek a szüleink és az országunk. Ezért mondhatta Aquinói Szt. Tamás ezt: „Éppen úgy, amint a vallásnak a feladata Istent imádni, a második helyen a jámborság feladata a szüleink és országunk tisztelete” (Summa, II-II, 108.1). Isten után tehát először a szüleinkért, majd az országunkért kell legjobban készen lennünk meghalni. Bármennyire is próbálkozik a jámborságunk, sohasem vagyunk képesek letörleszteni az adósságot a szüleink vagy a hazánk felé.

Mi több, mi katolikusok kettős polgárok vagyunk. A földi hazánk mellett

polgárai vagyunk Isten földi királyságának is, Krisztus római katolikus Egyházának. Az Anyaszentegyház olyan test, melynek Jézus a feje, mi pedig az Ő testrészei vagyunk. Amennyiben Krisztus, a fejünk Isten, az egyháza részese az Ő istenségének. Ezért van, hogy az egyházért élni és halni ugyanaz, mint az Istenért élni és halni. A ma ünnepelt Szt. István király mindent Isten kedvéért tett. Más királyok között egyedüli. Magyarországnak nemcsak alapító királya volt, hanem bírta az 'apostoli király' címet is. István munkába állt, hogy megtérítsen egy pogány nemzetet éppen úgy, ahogyan az apostolok munkába álltak, hogy megtérítsenek egy pogány világot, mely még az ószövetségről sem hallott, nem hogy az újszövetségről. Szt. István páratlan hatalmat nyert, midőn maga a pápa hatalmazta fel őt, hogy megszervezze az országában a szárnyait bontogató egyházat. Talán Nagy Konstantin egyeduralkodó óta nem volt olyan, aki ekkora különbséggel annyira befolyásolta volna az egyház ügyeit: István valódi szent volt.

Isteni gondviselés segítségével Szt. István király megalapította az egyházat és az államot is Magyarországon. A magyarok őbenne kettős pátriárkát tisztelnek. Ez olyasmi, mint Ábrahám atya és Dávid király egy személyben. Soha nem tudunk elég hálát adni Szt. Istvánnak, de a jámborság még ma is igyekszik meghálálni úgy, hogy ugyanazokon a szilárd alapokra építsen, melyeken Szt. István oly hosszú idővel ezelőtt épített. A mai evangéliumban Urunk ezt mondta: „Aki hallgatja szavamat és tettekre is váltja, az okos emberre hasonlít, aki sziklára építette a házáat.” Jézus evangéliuma összefoglalható egy buzdításban: „Tartsatok bűnbánatot, mert közel van a mennyek országa!” (Mt4,17) Isten országa már eljött a katolikus vallásban, ám az ügyünk most is sürgős. Hittel bűnt kell vallanunk. A bűnbánat eszközei ez a három: imádság, böjt és alamizna osztás. Végezzük ezeket, és a lelki építményünknek nem kell félnie sem az esőtől, sem az árvízről, sem az orkán erősségű kísértésektől! Ámen!

English / Homily for Mass for St. Stephen's Day (Celebrated 19 August 2018)

(Mt7:24-29) There are two kinds of debt: legal and moral. Defaulting on a legal debt – like a loan from your business partner – offends against justice. Defaulting on a moral debt, in turn, offends against love. We become a moral debtor either because our creditor is excellent in various ways or because he has benefited us in various ways. On both counts, God holds first place. He is our Supreme Mentor and Benefactor. After God, as the first principal of our being and our governance, come our parents and our country. For this reason, St. Thomas Aquinas could say, “Just as it belongs to religion to give worship to God, so does it belong to piety, in the second place, to give [honor] to one's parents

and one's country." (Summa, II-II, 108.1) After God, then, we should be most willing to die for our parents, then our homeland. Piety never stops trying, but it can never pay back the debt that it owes either to our parents or to our homeland.

What's more, we Catholics are dual citizens. Besides our earthly homeland, we are also citizens of God's Kingdom on earth: Christ's Roman Catholic Church. This Church is a body, of which Jesus is the Head; we in turn are the members of this body. Insofar as Christ, our Head, is God, His Church has a share in His divinity. For this reason, to live and die for the Church is to live and die for God. King St. Stephen, whom we honor today, did everything for God's sake. He is unique among other kings. He was not only the founding king of Hungary; he was also designated 'apostolic king.' Stephen set out to convert a pagan nation, even as the apostles set out to convert a pagan world that hadn't ever heard the Old Testament proclaimed, let alone the New. Unparalleled authority was granted to St. Stephen, by the Pope himself, to organize the fledgling Church within his borders. Perhaps no sovereign since Constantine the Great has exercised so much influence in Church affairs, with this big difference: Stephen was a bona fide saint.

By God's providence, King St. Stephen founded both Church and state in Hungary. In him, Hungarians revere a double patriarch. This is something like having Father Abraham and King David together in one. We can't ever thank St. Stephen enough, but piety attempts repayment even today by building upon the same solid foundation that Stephen founded Hungary upon so long ago. In today's gospel, our Lord said, "Everyone who hears these words of Mine and acts on them, may be compared to a wise man who built his house on the rock." Jesus' gospel can be summed up in one exhortation: "Repent for the Kingdom of God is at hand!" (Mt4:17) The Kingdom has already arrived in the Catholic Church. Yet our business is still urgent. We must repent in faith. The works of repentance are threefold: prayer, fasting and almsgiving. Do this and your spiritual edifice needn't fear rain, nor floods, nor even hurricane force temptations! Like King St. Stephen, you too will have put Christ's words into practice. Amen!